ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 10ης Δεκεμβρίου 2003

σχετικά με την κρατική ενίσχυση που χορήγησε η Γερμανία στην εταιρεία Neue Harzer Werke GmbH με τη μορφή δανείων της Wagnisbeteiligungsgesellschaft και του Landesförderinstitus

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2003) 4496]

(Το κείμενο στην γερμανική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2005/564/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη,

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 88 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, και ιδίως το άρθρο 62 παράγραφος 1 στοιχείο α),

Αφού κάλεσε τους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σύμφωνα με τις προαναφερθείσες διατάξεις [1] και έλαβε υπόψη τις παρατηρήσεις που υποβλήθηκαν,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

(1) Με επιστολή της 23ης Φεβρουαρίου 1999, η Γερμανία ενημέρωσε την Επιτροπή για το ότι χορήγησε ενίσχυση στην εταιρεία Neue Harzer Werke GmbH («NHW»).

(2) Με επιστολή της 13ης Ιουλίου 2000, η Επιτροπή ενημέρωσε τη Γερμανία για την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ σχετικά με την εν λόγω ενίσχυση.

(3) Η απόφαση της Επιτροπής να κινήσει τη διαδικασία δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* [2]. Η Επιτροπή ζήτησε από τα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με την εν λόγω ενίσχυση.

(4) Στις 17 Οκτωβρίου 2001, η Επιτροπή, με την απόφαση 2002/377/ΕΚ σχετικά με την κρατική ενίσχυση που χορήγησε η Γερμανία υπέρ της Neue Harzer Werke GmbH [3], εξέδωσε αρνητική απόφαση σχετικά με το μέρος της ενίσχυσης που αφορούσε την αναδιάρθρωση της εταιρείας από το 1996 έως το 1999.

(5) Με επιστολή της 17ης Οκτωβρίου 2001, η Επιτροπή ενημέρωσε τη Γερμανία για την απόφασή της να εφαρμόσει τη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ όσον αφορά τα υπόλοιπα μέτρα.

---

[1] ΕΕ C 301 της 21.10.2000, σ. 16 και ΕΕ C 32 της 5.2.2002, σ. 9.
[2] Βλέπε υποσημείωση 1.
[3] ΕΕ L 134 της 22.5.2002, σ. 51.

(6) Η απόφαση της Επιτροπής για την επέκταση της διαδικασίας δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* [4]. Η Επιτροπή ζήτησε από τα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με την εν λόγω ενίσχυση.

II. **ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ**

(7) Η αποδέκτρια της ενίσχυσης, η NHW, έχει την έδρα της στη Σαξονία-Άνχαλτ, της Γερμανίας, η οποία είναι ενισχυόμενη περιφέρεια κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο α) της συνθήκης ΕΚ. Η NHW δημιουργήθηκε τον Μάρτιο 1996, όταν οι ιδιοκτήτες της αγόρασαν τα περιουσιακά στοιχεία της πτωχεύσασας Harzer Werke GmbH από τον σύνδικο με συμβιβαστικό διακανονισμό. Η NHW ασκούσε τις δραστηριότητές της στον τομέα της χύτευσης σιδήρου και αρχικά είχε δύο γραμμές παραγωγής που συνίσταντο στην χύτευση με αμμοβολή ή με φυγοκέντριση.

(8) Στις 24 Ιουλίου 2000, η NHW ζήτησε να υπαχθεί σε διαδικασία αφερεγγυότητας. Στις 4 Ιανουαρίου 2001, με τη συναίνεση της συνέλευσης των πιστωτών, τα μερίδια της εταιρείας πωλήθηκαν σε έναν νέο επενδυτή, την εταιρεία ASSET GmbH, στη συμβολική τιμή του ενός γερμανικού μάρκου (1 DEM).

(9) Στη συνέχεια, η Γερμανία ενημέρωσε την Επιτροπή ότι οι προσπάθειες του νέου επενδυτή, της ASSET GmbH, για την αναζωογόνηση της εταιρείας απέτυχαν τον Ιούλιο 2001 και επομένως έπρεπε να συνεχιστεί η διαδικασία αφερεγγυότητας.

(10) Κατά συνέπεια, σύμφωνα με τη Γερμανία, για να ικανοποιηθούν οι πιστωτές της NHW, τα περιουσιακά στοιχεία της εταιρείας έπρεπε να διατεθούν στο πλαίσιο της συνήθους διαδικασίας αφερεγγυότητας. Οι δραστηριότητες σχετικά με τη χύτευση άμμου θα σταματούσαν στις 21 Δεκεμβρίου 2001 και τα αντίστοιχα περιουσιακά στοιχεία θα υποβάλλονταν σε εκκαθάριση. Η παραγωγή προϊόντων χύτευσης με φυγοκέντριση θα συνεχίζονταν κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αφερεγγυότητας και θα έπρεπε, με βάση τη σύμφωνη γνώμη της συνέλευσης των πιστωτών, να πωληθεί σε νέο επενδυτή βάσει συμβιβαστικού διακανονισμού.

(11) Η εν λόγω διαδικασία έρευνας αφορά την αναδιάρθρωση της NHW από το 1996 έως το 1999.

(12) Το 1996, καταρτίστηκε σχέδιο αναδιάρθρωσης το οποίο προέβλεπε την αποκατάσταση της βιωσιμότητας εντός τριών ετών. Οι δαπάνες αναδιάρθρωσης ανήλθαν σε 8 415 864 ευρώ (16 460 000 DEM). Σύμφωνα με το σχέδιο αυτό, χορηγήθηκε στην NHW ενίσχυση ύψους 4 963 110 ευρώ (9 707 000 DEM) για την αναδιάρθρωση της εταιρείας από το 1996 έως το 1999.

(13) Η αναδιάρθρωση χρηματοδοτήθηκε ως εξής:

Πίνακας 1

Δημόσιες συνεισφορές για την αναδιάρθρωση

(σε DEM)

1.	Επενδυτική επιχορήγηση [Gemeinschaftsaufgabe (GA-Mittel)] [1]	4 402 000
2.	Επενδυτική ενίσχυση [Investitionszulage] [2]	531 000
3.	Δάνειο WBG [3] [Konsolidierungsprogramm] [4]	2 000 000
4.	Δάνειο LFI [5] [Konsolidierungsprogramm] [6]	744 000
5.	Επιχορήγηση από την BvS [7]	2 000 000
	Υποσύνολο DEM	9 677 000
	EUR	*4 947 771*

[1] Gemeinschaftsaufgabe, Förderung der regionalen Wirtschaftsaufgabe, 26. Rahmenplan
[2] Investitionszulagengesetz
[3] Wagnisbeteiligungsgesellschaft
[4] Richtlinie zur Förderung von Konsolidierungsbeteiligungen im Mittelstand (Sachsen-Anhalt)
[5] Landesförderinstitut
[6] Konsolidierungsfond des Landes Sachsen-Anhalt
[7] Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben

[4] Βλέπε υποσημείωση 1.

Πίνακας 2

Ιδιωτικές συνεισφορές για την αναδιάρθρωση

(σε DEM)

6.	Εισφορά κεφαλαίου	500 000
7.	Δάνειο KfW	2 750 000
8.	Πίστωση NordLB	2 000 000
9.	Συμφωνία χρηματοδοτικής μίσθωσης	1 179 000
10.	Ίδια κεφάλαια	354 000
	Υποσύνολο DEM	6 783 000
	EUR	*3 468 093*

Σύνολο (Πίνακες 1 και 2)	**16 460 000**
EUR	***8 415 864***

(14) Δεδομένου ότι η Γερμανία κατέδειξε ότι τα μέτρα αριθ. 1 έως αριθ. 4 του παραπάνω πίνακα 1 χορηγήθηκαν σύμφωνα με καθεστώτα ενισχύσεων που είχαν προηγουμένως εγκριθεί από την Επιτροπή, τα μέτρα αυτά θεωρήθηκαν αρχικά ως υφιστάμενη ενίσχυση και γι' αυτό δεν εκτιμήθηκαν στο πλαίσιο της επίσημης διαδικασίας έρευνας που κινήθηκε στις 13 Ιουλίου 2000. Για το λόγο αυτό, αρχικά μόνο το μέτρο αριθ. 5 θεωρείτο ενίσχυση ad hoc για την αναδιάρθρωση και έπρεπε να εκτιμηθεί για να επιβεβαιωθεί το συμβιβάσιμό του με την κοινή αγορά.

(15) Στις 17 Οκτωβρίου 2001, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση 2001/377/ΕΚ σχετικά με την εν λόγω ενίσχυση ad hoc ύψους 1 022 584 ευρώ (2 εκατ. DEM), που εκτιμήθηκε σύμφωνα με τις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων ([5]) του 1994 (στο εξής κατευθυντήριες γραμμές του 1994). Στην απόφαση αυτή, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η ενίσχυση ad hoc που χορηγήθηκε για την αναδιάρθρωση της NHW ήταν ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά.

(16) Στο πλαίσιο της εκτίμησης, τα μέτρα αριθ. 7, αριθ. 8 και αριθ. 9 του παραπάνω πίνακα 2 δεν λήφθηκαν υπόψη ως ιδιωτικές συνεισφορές, δεδομένου ότι η Γερμανία, παρά την αίτηση παροχής πληροφοριών σύμφωνα με το άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ ([6]), δεν παρείχε τις πληροφορίες που χρειαζόταν η Επιτροπή για να κρίνει κατά πόσο τα μέτρα αυτά χορηγήθηκαν υπό τους συνήθεις όρους της αγοράς.

(17) Την ίδια ημέρα που εκδόθηκε η απόφαση 2002/377/ΕΚ σχετικά με το μέτρο αριθ. 5, η Επιτροπή αποφάσισε να επεκτείνει την επίσημη διαδικασία έρευνας βάσει του άρθρου 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ στα μέτρα αριθ. 3 και αριθ. 4 του πίνακα 1 που ανέρχονται σε 1 402 985 ευρώ (2 744 000 DEM). Τα μέτρα αυτά αποτελούσαν μέρος της ίδιας δέσμης παρεμβάσεων για την αναδιάρθρωση όπως τα μέτρα που εξετάστηκαν στο πλαίσιο της απόφασης 2002/377/ΕΚ, τα οποία, ωστόσο, για τυπικούς λόγους δεν μπορούσαν να ενταχθούν στην αρχική εκτίμηση γιατί υποτίθεται ότι χορηγήθηκαν στο πλαίσιο των κρατικών ενισχύσεων που ενέκρινε η Επιτροπή και ως εκ τούτου έπρεπε να θεωρηθούν ως υφιστάμενη ενίσχυση. Όταν ένα μέτρο συνιστά υφιστάμενη ενίσχυση, δεν μπορεί να γίνει αντικείμενο άμεσης ατομικής εκτίμησης σύμφωνα με άρθρο 88 παράγραφος 2, γιατί κατ' αρχήν προϋποτίθεται ότι τέτοιου είδους μέτρα είναι ήδη εγκεκριμένα.

(18) Στην απόφαση για την επέκταση της επίσημης διαδικασίας έρευνας, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι ενισχύσεις ανερχόμενες σε 1 402 985 ευρώ (2 744 000 DEM) δεν συμβιβάζονται με τα κριτήρια των ήδη εγκεκριμένων καθεστώτων ενισχύσεων και ως εκ τούτου πρέπει στην ουσία να θεωρηθούν ως ενίσχυση ad hoc για την αναδιάρθρωση και –όπως και η ενίσχυση ad hoc που εκτιμήθηκε προηγουμένως– πρέπει να συμβιβάζονται με τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται για την έγκριση ενισχύσεων αναδιάρθρωσης.

([5]) ΕΕ C 368 της 23.12.1994, σ. 12.
([6]) ΕΕ L 83 της 27.3.1999, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την πράξη προσχώρησης του 2003.

III. **ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ**

(19) Με επιστολή της 14ης Οκτωβρίου 2003, η Γερμανία παρείχε συμπληρωματικές πληροφορίες σχετικά με τις υποτιθέμενες ιδιωτικές συνεισφορές για την αναδιάρθρωση (μέτρα αριθ. 7, αριθ. 8 και αριθ. 9 του παραπάνω πίνακα 2). Σύμφωνα με τις πληροφορίες αυτές:

α) το μέτρο αριθ. 7 περιείχε επιδότηση επιτοκίου 2 812 ευρώ (5 500 DEM)·

β) το μέτρο αριθ. 8 περιείχε επιδότηση επιτοκίου 8 684 ευρώ (16 985 DEM)·

γ) το μέτρο αριθ. 9 δεν τέθηκε ποτέ σε εφαρμογή.

IV. **ΕΚΤΙΜΗΣΗ**

(20) Σύμφωνα με το άρθρο 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ, όλες οι ενισχύσεις που χορηγούνται από κρατικούς πόρους σε συγκεκριμένες επιχειρήσεις είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά εφόσον νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό, στον βαθμό που επηρεάζουν τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών. Τα μέτρα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ τα οποία δεν συνιστούν υφιστάμενη ενίσχυση είναι γενικώς ασυμβίβαστα με την κοινή αγορά, εκτός και εάν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής παρέκκλισης του άρθρου 87 παράγραφος 2 ή του άρθρου 87 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ.

1. **Κρατικές ενισχύσεις**

(21) Η Επιτροπή επισημαίνει ότι οι επιδοτήσεις επιτοκίου των μέτρων αριθ. 7 και αριθ. 8 του πίνακα 1 ανέρχονται συνολικά σε 11 496 ευρώ και έτσι είναι κάτω από το κατώτατο όριο των ενισχύσεων ήσσονος σημασίας που προβλέπει ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 69/2001 της Επιτροπής, της 12ης Ιανουαρίου 2001, για την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ στις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας ([7]). Κατά συνέπεια, τα μέτρα αυτά δεν χρειάζεται να εξετασθούν περισσότερο στο πλαίσιο της παρούσας απόφασης.

(22) Τα μέτρα αριθ. 3 και 4, που συνίστανται και τα δύο σε δάνεια συνολικής αξίας 1 402 985 ευρώ, δεν εντάσσονται σε υφιστάμενα καθεστώτα ενισχύσεων παρά τους ισχυρισμούς της Γερμανίας. Ως εκ τούτου, για τους λόγους που αναφέρονται ήδη στις αποφάσεις για κίνηση της διαδικασίας, πρέπει να θεωρηθούν ως μέτρα ad hoc για την αναδιάρθρωση της NHW.

(23) Τα δάνεια αυτά χορηγήθηκαν από τη Γερμανία για τη χρηματοδότηση της αναδιάρθρωσης της προβληματικής επιχείρησης NHW. Έτσι, παρείχαν οικονομικά οφέλη στη συγκεκριμένη επιχείρηση, η οποία δεν μπορούσε να λάβει τέτοια οφέλη από εμπορικές πηγές. Τα μέτρα αυτά, από τη φύση τους, έχουν την ιδιότητα να νοθεύουν τον ανταγωνισμό. Λόγω της φύσης της ενίσχυσης και της ύπαρξης διακρατικών συναλλαγών στο πλαίσιο της κοινής αγοράς στους τομείς στους οποίους δραστηριοποιείται ο αποδέκτης της ενίσχυσης, τα χορηγηθέντα χρηματοδοτικά μέτρα εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ. Συνεπώς, τα μέτρα αυτά συνιστούν ενίσχυση.

2. **Παρέκκλιση βάσει του άρθρου 87 της συνθήκης ΕΚ**

(24) Το άρθρο 87 παράγραφοι 2 και 3 ορίζει τους όρους βάσει των οποίων μια ενίσχυση είναι συμβιβάσιμη ή μπορεί να θεωρηθεί συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά.

(25) Τα δύο εν λόγω δάνεια –όπως τα λοιπά μέτρα αναδιάρθρωσης τα οποία έχουν ήδη αποτελέσει αντικείμενο της απόφασης 2001/377/ΕΚ– χορηγήθηκαν για τη χρηματοδότηση της αναδιάρθρωσης της NHW από το 1996 έως το 1999. Έτσι, τα δύο δάνεια, όπως και τα ήδη εκτιμηθέντα μέτρα πρέπει να αξιολογηθούν βάσει των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων, στις οποίες Επιτροπή καθορίζει τους λεπτομερείς όρους για την άσκηση των διακριτικών εξουσιών της βάσει του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης ΕΚ. Μολονότι η επιχείρηση είναι εγκατεστημένη σε ενισχυόμενη περιοχή, οι ενισχύσεις ad hoc σε προβληματικές επιχειρήσεις να κρίνονται με βάση τις εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές, ακόμη και όταν λαμβάνονται υπόψη οι ανάγκες της περιφερειακής ανάπτυξης. Συγκεκριμένα, η αναδιάρθρωση πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα μια οικονομικά βιώσιμη επιχείρηση η οποία θα συμβάλει στην πραγματική ανάπτυξη της περιοχής χωρίς να απαιτεί συνεχώς ενίσχυση ([8]).

([7]) ΕΕ L 10 της 13.1.2001, σ. 30.
([8]) Βλέπε σημείο 3.2.3 των κατευθυντήριων γραμμών του 1994.

(26) Όπως αναφέρεται ήδη στην απόφαση 2001/377/ΕΚ, σύμφωνα με τις πληροφορίες που υπέβαλε η Γερμανία, το σύνολο της ενίσχυσης χορηγήθηκε πριν τη δημοσίευση των κατευθυντήριων γραμμών της Κοινότητας όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων του 1999 (κατευθυντήριες γραμμές του 1999) ([9]). Ως εκ τούτου, σύμφωνα με το σημείο 7.5 των κατευθυντήριων γραμμών του 1999, τα επίμαχα μέτρα πρέπει να εξετασθούν με βάση τις κατευθυντήριες γραμμές του 1994.

(27) Επίσης, πρέπει να επισημανθεί ότι τα μέτρα αποτελούν μέρος σχεδίου αναδιάρθρωσης το οποίο αξιολογήθηκε ήδη από την Επιτροπή στην απόφαση 2001/377/ΕΚ.

α) *Αποκατάσταση της βιωσιμότητας*

(28) Σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές του 1994, το σχέδιο αναδιάρθρωσης πρέπει να οδηγήσει στην αποκατάσταση της βιωσιμότητας εντός εύλογου χρονικού διαστήματος μετά το οποίο η εταιρεία πρέπει να καταστεί ανταγωνιστική στην αγορά με βάση τους δικούς της πόρους.

(29) Η Επιτροπή, ήδη στην απόφαση 2001/377/ΕΚ, είχε εκτιμήσει την ενίσχυση αναδιάρθρωσης με βάση αυτό το κριτήριο και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το κριτήριο βιωσιμότητας των κατευθυντήριων γραμμών του 1994 δεν είχε τηρηθεί, γιατί το σχέδιο αναδιάρθρωσης δεν μπόρεσε να θεωρηθεί κατάλληλο για την αποκατάσταση της μακροχρόνιας βιωσιμότητας της επιχείρησης. Το συμπέρασμα αυτό βασιζόταν στις ακόλουθες διαπιστώσεις:

α) στο σχέδιο αναδιάρθρωσης υπερεκτιμήθηκαν οι προβλέψεις για τους κύκλους εργασιών·

β) οι γενικές δαπάνες –ένας από τους λόγους της αρχικής αποτυχίας– δεν αντιμετωπίστηκαν κατάλληλα από το σχέδιο·

γ) η μείωση του προσωπικού από 203 σε 177 εργαζόμενους δεν ήταν αρκετή για να μειωθούν οι δαπάνες προσωπικού·

δ) ήταν υπερβολικές οι λοιπές επιχειρησιακές δαπάνες που προέβλεπε το σχέδιο, κυρίως υψηλές δαπάνες συντήρησης.

(30) Δεδομένου ότι και τα δύο δάνεια χορηγήθηκαν για την ίδια αναδιάρθρωση και σύμφωνα με το ίδιο σχέδιο αναδιάρθρωσης, η Επιτροπή μπορεί μόνο να επιβεβαιώσει το συμπέρασμα που διατύπωσε ήδη, δηλαδή ότι η αποκατάσταση της βιωσιμότητας δεν εξασφαλίστηκε από το σχέδιο αναδιάρθρωσης.

β) *Πρόληψη των αθέμιτων στρεβλώσεων του ανταγωνισμού*

(31) Ένας άλλος όρος των κατευθυντήριων γραμμών του 1994 είναι η έκδοση μέτρων που να αντισταθμίζουν, στο μέτρο του δυνατού, τις αρνητικές επιπτώσεις της ενίσχυσης στους ανταγωνιστές, πράγμα το οποίο σημαίνει ότι εφόσον η εταιρεία δραστηριοποιείται σε αγορές με πλεονάζον δυναμικό, αυτό πρέπει να οδηγήσει στη μείωση του δυναμικού της.

(32) Ως προς αυτό πρέπει να υπογραμμιστεί ότι — όπως αναφέρεται ήδη στην απόφαση 2001/377/ΕΚ — τη στιγμή που χορηγήθηκε η ενίσχυση, η NHW εθεωρείτο ως ΜΜΕ. Σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές του 1994, η Επιτροπή μπορεί να υιοθετήσει λιγότερο περιοριστική στάση κυρίως όσον αφορά τη μείωση του δυναμικού σε περίπτωση που χορηγούνται ενισχύσεις αναδιάρθρωσης σε μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις (ΜΜΕ) ([10]).

(33) Η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη ότι η ενίσχυση χορηγήθηκε σε ΜΜΕ με πολύ χαμηλό μερίδιο στην αγορά, καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η ενίσχυση που χορηγήθηκε στην NHW δεν μπορούσε να οδηγήσει σε αθέμιτες στρεβλώσεις του ανταγωνισμού κατά την έννοια των κατευθυντήριων γραμμών του 1994.

([9]) ΕΕ C 288 της 9.10.1999, σ. 2.
([10]) Σημείο 3.2.4 των κατευθυντήριων γραμμών.

γ) *Αναλογικότητα όσον αφορά το κόστος και τα οφέλη της αναδιάρθρωσης*

(34) Σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές του 1994, η ενίσχυση πρέπει να περιορίζεται αυστηρά στο ελάχιστο που απαιτείται για την εν λόγω αναδιάρθρωση.

(35) Στην απόφαση 2001/377/ΕΚ η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η απαίτηση περί αναλογικότητας δεν ικανοποιήθηκε από δύο απόψεις.

(36) Πρώτο, βάσει της απαίτησης περί αναλογικότητας, ο αποδέκτης μίας ενίσχυσης πρέπει να συμβάλει σημαντικά στα έξοδα αναδιάρθρωσης με δικούς του ή εξωτερικούς πόρους που θα λάβει υπό τους όρους της αγοράς. Από τις διαθέσιμες πληροφορίες προκύπτει ότι ο επενδυτής όντως συνέβαλε με ποσό ύψους 0,5 εκατ. DEM. Δεδομένου ότι στη διάρκεια διαδικασίας έρευνας δεν υποβλήθηκαν περαιτέρω πληροφορίες όσον αφορά τους όρους της χρηματοδοτικής μίσθωσης (μέτρο 9 του πίνακα 2), η Επιτροπή δεν ήταν σε θέση να κρίνει εάν στη συγκεκριμένη περίπτωση επρόκειτο για εισφορά με τους όρους της αγοράς. Ανεξαρτήτως του στοιχείου αυτού, η χρηματοδοτική μίσθωση κρίθηκε ως ασήμαντη όσον αφορά τον υπολογισμό της συμβολής του αποδέκτη της ενίσχυσης.

(37) Επιπλέον, και οι άλλες εισφορές δεν μπορούν να θεωρηθούν ως εισφορές του αποδέκτη της ενίσχυσης. Δεδομένου ότι, παρά τη διαταγή παροχής πληροφοριών δεν υποβλήθηκαν πρόσθετες πληροφορίες όσον αφορά τα δάνεια KFW (μέτρο 7 του πίνακα 2), η Επιτροπή δεν ήταν σε θέση να κρίνει εάν στην περίπτωση αυτή επρόκειτο για συμβολή με τους όρους της αγοράς. Το ίδιο επιχείρημα ισχύει επίσης και για το δάνειο της Nord LB (μέτρο 8 του πίνακα 2). Τα ίδια κεφάλαια (μέτρο 10 του πίνακα 2) δεν θεωρήθηκαν ως συμβολή του αποδέκτη. Τα ίδια κεφάλαια δημιουργήθηκαν σε μεγάλο βαθμό από προγενέστερες κρατικές ενισχύσεις. Επιπλέον, το 1996, όταν καταρτίστηκε το σχέδιο αναδιάρθρωσης, τα εν λόγω ίδια κεφάλαια δεν είχαν ακόμη δημιουργηθεί και ως εκ τούτου ήταν αβέβαια.

(38) Κατά συνέπεια, οι εν λόγω εισφορές δεν μπορούν να θεωρηθούν ως συμβολή εκ μέρους του αποδέκτη και ως εκ τούτου δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη κατά την εκτίμηση της αναλογικότητας της ενίσχυσης. Ως αποτέλεσμα τα έξοδα αναδιάρθρωσης ανήλθαν σε 16,46 εκατ. DEM, εκ των οποίων ποσό 9,707 εκατ. DEM ήτοι ποσοστό 58,9 % συνεισέφεραν κρατικές υπηρεσίες και 1,679 εκατ. DEM, ήτοι ποσοστό 10,2 % (ή πιθανόν 0,5 εκατ. DEM ήτοι 3 %) ο επενδυτής. Με βάση τα εν λόγω δεδομένα, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η συμβολή του αποδέκτη δεν μπορεί να θεωρηθεί σημαντική κατά την έννοια των κατευθυντήριων γραμμών του 1994.

(39) Σύμφωνα με τις τελευταίες πληροφορίες που υπέβαλε η Γερμανία, το μέτρο αριθ. 9 του πίνακα 2 δεν εφαρμόσθηκε ποτέ. Κατά συνέπεια, παρά τις παρατηρήσεις και διαπιστώσεις στην απόφαση 2001/377/ΕΚ δεν υπήρξε εισφορά αυτού του ύψους στην αναδιάρθρωση.

(40) Σύμφωνα με τις τελευταίες πληροφορίες, τα μέτρα αριθ. 7 και αριθ. 8 του πίνακα 1, τα οποία ανέρχονται σε 2 428 636 ευρώ (4,75 εκατ. DEM), αναχρηματοδοτήθηκαν από το δημόσιο και περιέχουν επιδοτήσεις επιτοκίου ύψους 11 496 ευρώ. Ως εκ τούτου, τα εν λόγω μέτρα που συνδέονται με κρατικές επιδοτήσεις δεν μπορούν να θεωρηθούν ως ιδιωτικές εισφορές.

(41) Ως αποτέλεσμα, λαμβάνοντας υπόψη τις πλέον πρόσφατες πληροφορίες, η Επιτροπή έχει ακόμη περισσότερους λόγους για να μη θεωρήσει την εισφορά του αποδέκτη ως σημαντική κατά την έννοια των κατευθυντήριων γραμμών του 1994.

(42) Δεύτερο, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές του 1994, από την απαίτηση περί αναλογικότητας προκύπτει περαιτέρω ότι οι επενδύσεις επιτρέπεται να προωθηθούν με ενισχύσεις στο βαθμό που αυτές είναι απαραίτητες για να καταστεί δυνατή η αναδιάρθρωση. Διαφορετικά, η ενίσχυση δεν περιορίζεται στο ελάχιστο απαραίτητο. Στην απόφασή της για κίνηση της διαδικασίας η Επιτροπή εξέφρασε αμφιβολίες για το κατά πόσο η ενίσχυση περιορίστηκε στο ελάχιστο απαραίτητο, δεδομένου ότι η επιχείρηση στο διάστημα της αναδιάρθρωσης απέκτησε συμμετοχή 20 % στην εταιρεία Eisenguss Torgelow GmbH. Δεδομένου ότι, παρά τη διαταγή παροχής πληροφοριών δεν υποβλήθηκε καμία πληροφορία όσον αφορά την εν λόγω συμμετοχή, η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να κρίνει εάν η εν λόγω απόκτηση ήταν απαραίτητη για την αναδιάρθρωση του 1996. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή δήλωσε στην απόφαση 2001/377/ΕΚ ότι η ενίσχυση δεν περιορίστηκε στο ελάχιστο απαραίτητο. Η εν λόγω εκτίμηση επιβεβαιώνεται με την παρούσα απόφαση.

V. **ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ**

(43) Λαμβάνοντας υπόψη τις ανωτέρω παρατηρήσεις, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι οι ενισχύσεις που χορηγήθηκαν στην NHW αφενός δεν ικανοποιούν την απαίτηση περί αναλογικότητας και αφετέρου δεν συνδέονται με ένα βιώσιμο σχέδιο αναδιάρθρωσης, το οποίο θα επέτρεπε στην επιχείρηση μετά την αναδιάρθρωση να αποκτήσει ανταγωνιστική αυτοδυναμία. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η ενίσχυση δεν είναι συμβιβάσιμη με τους όρους που προβλέπονται στις κατευθυντήριες γραμμές του 1994 και επομένως είναι ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η κρατική ενίσχυση ύψους 1 402 985 ευρώ την οποία η Γερμανία χορήγησε με τη μορφή δανείων της Wagnisbeteiligungsgesellschaft και του Landesförderinstituts στη Neue Harzer Werke GmbH είναι ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά.

Άρθρο 2

1. Η Γερμανία υποχρεούται να λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα για να ζητήσει από τον αποδέκτη την επιστροφή της ενίσχυσης που προβλέπεται στο άρθρο 1, η οποία του χορηγήθηκε παράνομα.

2. Η ανάκτηση των ενισχύσεων πρέπει να πραγματοποιηθεί άμεσα, σύμφωνα με τις διαδικασίες του εθνικού δικαίου, στο μέτρο που αυτές επιτρέπουν την άμεση και ουσιαστική εφαρμογή της απόφασης. Στα ποσά των επιστρεπτέων ενισχύσεων περιλαμβάνονται οι τόκοι που αναλογούν στο χρονικό διάστημα από τη χορήγηση της παράνομης ενίσχυσης στον αποδέκτη μέχρι την πραγματική επιστροφή της. Οι τόκοι υπολογίζονται βάσει του συντελεστή αναφοράς που εφαρμόζεται για τον υπολογισμό του ισοδύναμου επιχορήγησης των περιφερειακών ενισχύσεων.

Άρθρο 3

Εντός δυο μηνών από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης, η Γερμανία κοινοποιεί στην Επιτροπή τα μέτρα που έλαβε προκειμένου να συμμορφωθεί προς αυτήν.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας.

Βρυξέλλες, 10 Δεκεμβρίου 2003.

Για την Επιτροπή

Mario MONTI

Μέλος της Επιτροπής